

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 89. Quid addendum sit circa impedimentum disparis cultūs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

642. Q. 88. An ista impedimenta criminis incurvantur ab ignorantia illa esse tali crimini annexa. R. Negant Paulus. Bauc. & alii, quorum sententiam Kramer hic à n. 1011. & iterum l. 5. à n. 729. defendit tanquam absolute probabilem; rationem dant, quia tale impedimentum est propriè poena, sed poena non incurrit ab ignorantia eam annexam esse, uti postea dicetur de censuris, ergo. Oppositum tenendum est cum planè communis Sanch. l. 7. d. 17. n. 9. Hurt. Perez, Cón. Less. Dicaf. Avers. q. u. s. 2. Gob. tr. 9. n. 67. & 190. Spor. n. 233. Burgh. cent. 2. cas. 54. Laym. l. 1. tr. 5. p. 1. c. 5. n. 8. Wiesfner De impedim. conjug. p. 2. a. 15. à n. 20. Wex p. 5. tr. 2. controv. 5. Ratio est. tale impedimentum, licet imponatur etiam in peccatum delicti, tamen primariò & principaliter est inhabilitas canonica, qualis etiam est affinitas ex copula fornicaria, quæ certò incurrit etiam ab ignorantia illam ex tali copula sequi, absentia autem aut remotio talis inhabilitatis est conditio absolute prærequisita ad valorem talis contractus, uti patet in impedimento consanguinitatis &c. 2. Praxis Ecclesiæ est optima legum interpres, sed notorium est, teste Corrad. in præ dispens. l. 8. c. 9. n. 17. §. Quandoque, quod Reitatis criminis nunquam permittantur contraferre sine dispensatione, ergo.

643. Q. 89. Quid addendum sit circa impedimentum disparis cultus. R. §. 1. Caj. Vsq. & alii putarunt Matrimonium fidelis cum infidelis esse Jure naturali, vel saltem positivo Christi irritum, quia hoc ipso, quod Christus Matrimonium evenerit ad rationem Sacramenti, & infidelis non fit capax Sacramenti, etiam non erit capax Matrimonii. Sed præter citatos à Busenb. docent pluri-

rimi cum Avers. q. 18. f. 1. Krim. l. 4. n. 2155., id tantum esse de Jure ecclesiastico, & quidem potius per consuetudinem, quam legem scriptam introducto. Matrimonium autem inter tales, licet non habeat rationem Sacramenti, attamen haber rationem contractus de se indissolubilis, uti constat ex dictis n. 405. Et pro Matrimonio fidelis cum infideli contrahendo non dispensat Ecclesia, nisi in casu urgentissimae necessitatis, v. g. si ageretur de conversione alicujus regni. De Matrimoniois infidelium, qui convertuntur, dixi à n. 406.

§. 2. Quamvis invalidum sit Matrimonium ^{644.} baptizati profitentis, v. g. Judaismum cum infideli, tamen Matrimonium fidelis cum baptizato profitente Judaismum est validum, sed ob periculum perversionis illicitum, Nav. Cón. Krim. num. 2155.

§. 3. Quamvis Matrimonium fidelis Catholici cum altero fideli acatholico s^epē sit periculosus, quam fidelis cum infideli, ideoque varia Concilia & Authores apud Avers. q. 18. f. 2. dicere videantur illa esse irrita, tamen Rayn. in Heter. tom. 16. f. 1. pu. 14. n. 23. recte demonstrat opusitum, & patet ex Cap. Decrevit, De hæreticis in probatque praxis Ecclesiae. Sub quibus autem pacis iniiri possit, dixi l. 2. à n. 85. Et an ejusmodi contrahentes possint comparere coram praedicante vel Magistratu acatholico, dicam à num. 775.

§. 4. Circa Matrimonia personæ catholicæ ^{646.} cum acatholica pro praxi observanda sunt seqq.
1. Si necdum sit promissum, dissuaderi debet, quia Ecclesia illud prohibet multis locis apud Aversam, nempe ob periculum subversionis in

Dd *

per-

persona catholica & in prolibus; turbationis rei domesticæ, & observationis festorum, jejuniorum &c. Si catholica persona sic admonita, consilio non acquiescat, sed nihilominus in ista pericula se velit immittere, si hic & nunc censeantur esse proxima pericula istorum malorum, neganda est absolutio, quia non haber propositum vitandi omne mortale. 2. Si sponsalia sint inita, rescindantur, haec enim est causa sufficiens, nec satis est, quod acatholicus spondeat libertatem religionis, vel conversionem suam, quia fallax est, quod amor extorquet, si non præcedat conversio actualis, postea enim dicet, se contra conscientiam agere non posse, & experientia certa frequentissimè docet ita fieri. 3. Si contractum sit Matrimonium, prudens Confessarius non ideo neget absolutionem dolenti de peccato, quod commisit sic contrahendo, & conetur imprimis cavere alia pericula perversionis in tali persona & prolibus; deinde etiam conjugem alterum adducere ad veram fidem. 4. Docent plures cum Avers. q. 18. f. 2. Parochum & testes peccare, si assistant tali Matrimonio, quando illicitè, id est, sine justis causis contrahitur, quia ex officio, Parochi & testes tenentur non cooperari tali illicitæ actioni: alii dicunt esse materialem tantum cooperationem, sicuti si assistatur duabus hæreticis, secundum dicta l. 2. n. 99. aut etiam catholicis in mortali contrahentibus, possent enim se convertendo facere tale Matrimonium licitum.

647. Q. 90. Quandonam dirimat vis & metus. R. Ad hoc impedimentum reducitur, quidquid impedit libertatem Matrimonii: est autem duplex libertas ad contrahendum, physica & moralis

Phy.